

## **Τι έχει αλλάξει στην ορολογία και γιατί αυτό επηρεάζει τις παρεμβάσεις μας Βλασσοπούλου Μ.**

*Επικ. Καθηγήτρια Παθολογίας Λόγου και Επικοινωνίας, Α΄ Ψυχιατρική Κλινική, Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ*

Η ορολογία για τις ειδικές αναπτυξιακές διαταραχές του λόγου και της ομιλίας (ICD 10) έχει αλλάξει σημαντικά στο νέο ταξινομητικό σύστημα DSM-5 (2014). Αυτές οι αλλαγές είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων κλινικών, αλλά και γενετικών, ερευνών που δείχνουν ότι οι νευροαναπτυξιακές διαταραχές στις οποίες εντάσσονται και οι διαταραχές επικοινωνίας, παρουσιάζουν επιπλέον συνάφειες και κοινά χαρακτηριστικά πλην της συμπτωματολογίας, παρόλο που αυτά δεν μπορούν ακόμα να εξηγηθούν πλήρως. Επιπλέον προβάλλεται και η γενετική βάση των νευροαναπτυξιακών διαταραχών που οδηγούν σε ένα νέο σχήμα για την κατανόηση τους. Ο όρος λοιπόν 'συννοσηρότητα' σ'αυτές τις διαταραχές παίρνει νέα διάσταση. Στόχος της ανακοίνωσης είναι να παρουσιαστούν οι κυριότερες αυτές αλλαγές και να επιχειρηθεί να αναδειχθεί μέσω παραδειγμάτων η αναγκαστική επιρροή που δέχεται ο κλινικός από την ορολογία που αντιπροσωπεύει μια νέα οπτική αυτών των διαταραχών.

Ενώ οι διαταραχές επικοινωνίας μπορούν σε πολλά παιδιά να αντιμετωπισθούν με επιτυχία κατά την παιδική ηλικία, ένα μεγάλο μέρος αυτού του πληθυσμού συνεχίζει να παρουσιάζει δυσκολίες στην εφηβεία και στην ενήλικη ζωή. Υπάρχει πλέον πληθώρα ερευνητικών ενδείξεων ότι η εξέλιξη αυτών των διαταραχών μπορεί να συσχετίζεται με διαταραχές διαγωγής, διαταραχές στην κοινωνική ένταξη καθώς και σε συναισθηματικές και ψυχιατρικές διαταραχές στην εφηβεία και στην ενήλικη ζωή. Αυτή η αλλαγή της διαταραχής στην ενήλικη ζωή σε άλλη μορφή μπορεί να έχει αλληλεπιδραστικό χαρακτήρα, δηλαδή να οφείλεται στο πρωταρχικό ευάλωτο νευροαναπτυξιακό υπόβαθρο αυτών των παιδιών, σε συνδυασμό με την συναισθηματική και κοινωνική πίεση που δέχονται όσο μεγαλώνουν. Κατά συνέπεια μπορεί να δείχνει την σημαντική επίδραση του περιβάλλοντος στην διαμόρφωση των συμπτωμάτων τους κατά την διάρκεια της ανάπτυξης τους. Ο σχεδιασμός παρεμβάσεων και υπηρεσιών σε αυτόν τον πληθυσμό θα πρέπει να λάβει υπόψη αυτά τα νέα δεδομένα και αυτές να έχουν τόσο προληπτικό χαρακτήρα όσο και μακροχρόνια επίδραση και αποτελεσματικότητα.